

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113225362
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1113225362.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobkyne: L. C., U.. XX.XX.XXXX, bytom Č. G. X, R., proti žalovanej: C.. N.K. L., sudkyňa Krajského súdu v Trnave, o náhradu škody v sume 559,- € s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 8 C 147/2013-110 zo dňa 17.apríla 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaná nemá voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanej náhrady škody vo výške 559,- €, ktorá jej mala vzniknúť v súvislosti s rozhodovacou činnosťou menovanej ako sudkyne v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 21 C 55/2007. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1 písm. a/, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/ prvého bodu zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z.") , keď z rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.05.2009, č. k. 21 C 55/2007-32 zistil, že žalobkyňa bola v konaní sp. zn. 21 C 55/2007 ako žalovaná zaviazaná k povinnosti zaplatiť žalobcovi - Dopravný podnik, a.s. sumu vo výške 559,- €, a to z dôvodu, že cestovala v dopravnom prostriedku žalobcu - Dopravného podniku, a.s. bez platného cestovného lístka a na jeho výzvu dlžnú sumu nezaplatila. V dôsledku tohto rozhodnutia vznikla žalobkyni škoda. Podľa žalobkyne žalovaná rozhodovala ako sudkyňa v konaní sp. zn. 21 C 55/2007, hoci vec mala byť postúpená na Okresný súd Bratislava IV. Zároveň podľa žalobkyne žalovaná v konaní sp. zn. 21 C 55/2007 nesprávne vyhodnotila argumentáciu žalobkyne ako žalovanej v danom konaní, a teda že žalobkyňa ako žalovaná bola v danom konaní kontrolovaná pracovníkom MHD po skončení jazdy, čiže po skončení prepravných a tarifných podmienok.

1.2. Súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že za nedostatku vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej nemožno priznať žalobcovi nárok, sa v konaní vysporiadal s otázkou vecnej legitímácie, ktorú okrem iného, v konaní namietala žalovaná. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil. V predmetnej veci je vecne pasívne legitimovaný ten účastník konania, žalovaný, ktorý je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v tomto spore

rozhoduje. Keďže sa žalobkyňa v tomto konaní domáha náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. súd vyhodnocoval pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej podľa ustanovení § 3 a 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nositeľom zodpovednosti za uplatnený nárok nie je žalovaná, ale štát. Keďže žalovaná nie je subjektom hmotnoprávnej povinnosti v tejto veci, súd žalobu proti žalovanej zamietol z tohto dôvodu. Vzhľadom na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej súd už následne neskúmal vecnú dôvodnosť a opodstatnenosť žaloby žalobkyne.

1.3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Nakoľko v konaní žalobkyňa úspech nemala, priznal by náhradu trov konania žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech. Keďže žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd jej ju nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zrušiť. Mala zato, že zistený skutkový stav neobstojí keď bolo preukázaný vznik škody, protiprávne konanie žalovanej ako príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním. K vzniku škody došlo na základe v poradí druhého vyneseného Rozsudku C.. N. L. v súdnom konaní č.k. 21C 55/07 nepríslušného Okresného súdu Bratislava I, sudcu zo dňa 29.05.2009, keď tento rozsudok jej nebol doručený z dôvodu nesprávneho PSČ a nepríslušný súd vychádzal z fikcie doručenia odstúpil vec na exekúciu č.k. M. /.. V priebehu tejto druhej exekučnej škody nepríslušného Okresného súdu Bratislava I, č.k. 1 Er 230/2011 sudcu C.. N.Š. L. je vznikla uvedená škoda vo výške 559,- € (301,31€ ďalšie trovy konania + ďalšie trovy právneho zastúpenia na nepríslušnom OS Bratislava I 249,69€). Rozsudok o navýšení nebol doručený súd opätovne vychádzal z fikcie doručenia. Tento rozsudok nie je vykonateľný a aj napriek tomu vykonal nepríslušný Okresný súd Bratislava I exekúcie a to aj napriek tomu že požiadala o navrátenie lehoty na odvolanie voči rozsudkom ktoré jej zaručuje Ústava SR, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a jej odvolania boli zamietnuté Krajským súdom v Bratislave a rovnako ako odvolania voči exekúciám. Na základe týchto rozsudkov bola nútená neznámej osobe sprostredkovateľke N. pristúpiť na ponuku odovzdania bytu - nehnuteľnosti. Žalobkyňa uviedla, že následne došlo aj k ovplyvňovaniu iných súdnych rozhodnutí na nepríslušnom Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 1D 57/2005, Dnot 22/2005 a Krajskom súde Bratislava sp. zn. 2CoD 4/2013-338 zo dňa 14.6.013. Vo veci diskriminácie jej osoby nepríslušným Okresným súdom Bratislava I, C.. N. L. došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces a C.. L. svojimi rozhodnutiami spôsobila škody štátu v rokoch 2004- 2018 samotným navyšovaním exekúcií a tiež škody s poukazom na žalobkyňine vzdelanie, možnosti zamestnania a odovzdania vedomostí nastupujúcej generácie v oblasti: profesionálneho krajčírstva, kožušníctva, účtovníctva, opatrovateľstva spôsobom týrania.

3. Písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 16.7.2018 žalobkyňa založila do spisu viaceré listinné doklady ako osvedčenie opatrovateľ poradca spoločník, osvedčenie o absolvovaní špecializovaného kvalifikačného štúdia pre majstrov odbornej prípravy, vysvedčenie o maturitnej skúške, výučný list dámska krajčírka a kožušníčka, doklad - mesačnej výške o platení sociálneho poistenia v Rakúsku.

4. Žalovaná nevyužila svoje právo a k odvolaniu žalobkyne sa písomne nevyjadрила.

5. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 / ďalej len „C.s.p.“/ ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2. dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Žalobkyňa v žalobe, ale aj v svojich ďalších podaniach vrátane odvolania zdôrazňoval skutočnosť, že ku škode došlo nezákonným rozhodnutím žalovanej ako sudkyne Okresného súdu Bratislava I v konaniach vedených podľa sp. zn. 21 C 270/2004, 21 C 55/2007.

9. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

10. Podľa § 4 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003Z.z. koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené má zato, že v preskúmvanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, vyčerpávajúcim spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, citoval príslušné vyššie uvedené ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijatý záver o nedôvodnosti žaloby pre nedostatok pasívnej legitímácie žalovanej dostatočne a zrozumiteľne vysvetlil a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že pasívne legitimovaným subjektom, voči ktorému je uplatňovaný nárok na náhradu škody spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci môže byť v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. len štát. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci je totiž výsledkom výkonu súdnej moci - súdnictva, t. j. výkonu verejnej moci. Na tomto rozhodnutí sa podieľajú sudcovia ako predstavitelia súdnej moci, ktorí sú podľa § 25 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v osobitnom vzťahu k štátu. Vzhľadom na to, že žalobkyňa uplatnila nárok z toho, že škoda jej mala vzniknúť nezákonnými rozhodnutiami v občianskom súdnom konaní, tak v danom prípade je pasívne legitimovaným subjektom štát a ako orgán konajúci v mene štátu podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. Ministerstvo spravodlivosti SR.

13. Vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie si nežiada osobitne sa zaoberať odvolacími námietkami, pretože veľká časť argumentácie žalobkyne v odvolacom konaní je v značne abstraktnej a na daný prípad sa priamo a v celom rozsahu nevzťahujúcej rovine. Žalobkyňa v odvolaní neargumentuje skutočnosťami, o ktorých by súd prvej inštancie pri rozhodovaní o veci nebol mal vedomosť alebo ktoré by nebol uvážil, ako aj také, ktoré by mali za následok zmenu. Obsah odvolania žalobkyne nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu, alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie, nemôže viesť k záveru o ich zjavnej neodôvodnenosti a neznamená ani oprávnenie odvolacieho súdu nahraďiť správne právne názory súdu prvej inštancie jeho vlastnými, len preto, že nezodpovedajú predstavám žalobkyne o tom, ako má súd vo veci rozhodnúť.

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, preto by jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalovanej v odvolacom konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaná nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania a preto už o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).